

Уди та ти гонч! Не ще да одорженимъ
И ворвни нѣновъ съ тѣхъ."

Прѣдѣлъ край стѣна, 10

Подъи ногъ сего и тало на змита ар-
се расположи мой, и смъри надалеко
свои. А постъ мой отъково паче рѣчи,
Жако зави мустахъ : „ И срамъ и поразидъ !
Такава, ^{сантимъ,} ~~каша~~ и забуркахъ въ вѣрбидъ
на вѣрбиде... Свѣдѣ въ вѣрбидѣ мехна —

480 Надобави брата на мустака на кровница-
470 И вихъ и копренѣ, като пѣшли подрка;
И пѣшатъ брой на край пѣсѣнъ на Крали-Марка...
Раковска, Богъ да го прости, ще да посвиѣ
съ глава, на кафе*: 'Ехъ, не гледай те и виш',
Жауцъ всички съ догдѣто съ въ мехната!'

А докоето се погледна по брадата,
На махне с вървяха... И вижда, че ~~на~~ напоях
Мака се и свободна. На турски гарнизон
Кога нападехме във Българо, от стотина

490 Убо трѣнхъ князь, едва ли два-три мина
486 Коршумъ открыл. Зеро, не бже то шга.

Задъ тѣмнитъ стѣни задръздено врага,
Ехл, мейкя стара, — на : не плака^{тъ}~~ше~~ гадучи,
А съ не прѣкъснута градущия отъ коршучи.

Патъ - патъ - патъ ! Бъррр ! Се руга отъ дъната страна
И димъ, като изгря по стара-планина,
Се вие. А маха отъсрѣдъ и отъ лѣво.